
METROPOLITSKI (1) *ai*

A sg n metropolitski(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII)w.

Przymiotnik od „metropolit”; tu o metropolitach carogrodzkich nie podporządkowujących się Stolicy Apostolskiej:

*Wyrażenie: »metropolitskie kacerstwo« = zaczątki schizmy greckiej: Po nim blisko/ trzey ieden po drugim łprośni Heretykowie/ to iełt Sergius/ Pyrrus y Páweł/ ná teyże Cárogrockiey Stolicy siedzieli: ktorzy Metro[p]olitkie kácerstwo/ iuż ná Piątym Zborze potępione ożywiáli *SkarJedn* 392.*

Synonimy cf METROPOLITAŃSKI.

Cf METROPOLITAŃSKI, METROPOLSKI

MM